

от близостта, буквално избухваше. Така завършваха финалните кръгове на „Мелодия на годината“ във Велико Търново в две поредни години – 1987 и 1988. Песните се издадоха в самостоятелна плоча от типа максисингъл. Получи се открояващ се за времето си проект“, поглед назад от Димитър Ковачев.

Шанс за младите

„Винаги ми е било интересно да записвам музика и с нови, недоказали се още изпълнители – добавя Димитър Ковачев. – Така част от първите си записи в началото на музикалната ми кариера в България направих с група „Стил“ – „Едно момче, едно момиче“, с дует „Шанс“ – „Човекът с латерната“, с Тони Томова – „Нощни реклами“, и др. Като работя, първо виждам дали една песен може да стане популярна, не само заради факта, дали я изпълнява добре познат певец. За мен е важно каква енергия носи мелодията. Сега, когато творя в чужбина, аз продължавам да търся подходящи гласове за моите композиции. Да намери човек такива в САЩ, може предимно в няколко музикални риалити формата“, споделя авторът.

Негови хитове изпълняват още: „Трамвай №5“ („Емилия“ и „Раз, два, три“), Петя Буюклиева („Семейство ли сме“ и „Кратки писма“), Венета Рангелова („Търся една любов“, „Принцът и принцесата“), Маргарита Хранова („Първо помисли, после се жени“, „Отново искам да се влюбя“, „Спомен“), Кичка Бодурова („И дали ще се питам“), Георги Христов („Лора“), Доника Венкова („Има много истини“, песента е записана и от група „Синтез“), Жулиен Александров („Невъзможно е“), „Формация Клуб“ („Все ми е едно“), Росица Ганева („Наслука“), Ани Върбанова („Ако се върнеш“), Кристина Димитрова („Бързай“), Мустафа Чаушев („Неповторима ще възкръсваш“), Маргарита Горанова („А любовта“), Вили Кавалджиев („С

твоето име“), Росица Кирилова („Бялата река“, „Излишна гордост“)...

По време на ежегодните международни конкурси „Златният Орфей“ изпълнители от Англия, Дания, Германия, Унгария, САЩ и други страни се представят с негови песни.

В края на 80-те започват експерименти между поп музика и фолклор. В този стил са „Спомен“ (с гайдарски мотив) в изпълнение на Маргарита Хранова и „Добър ден“ в изпълнение на дуета „Модел 22“, „Писмо от Трън“ в изпълнение на Ирина Флорин.

„Но това няма нищо общо с чалгата. В нея няма нищо българско, а текстовете ѝ са унижителни за човешкото достойнство“, смята композитора.

Еднопосочен билет

В началото на 1989 г. той гостува в САЩ, запознава се с Милчо Левиев и усеща как се прокрадва желанието да заживее някога там. Не предполага, че след броени месеци политическият строй в България ще се смени и ще има възможност да замине. Оползотворява първата такава възможност, в самото начало на новата 1991 г.

„Наясно бях, че отивам на място, където хоризонтът се разширява. Но знаех и друго: че трябва да оставя егото си, с две думи – да забравя кой съм бил, поне в началото“, разказва творецът. В първите години на установяването си се опира

Димитър Ковачев в собственото си студио в гр. Орландо

Със собствено радиопредаване, излъчвано в много държави

През 2000 г. Димитър Ковачев поставя на сцена в Манхатън, Ню Йорк, мюзикъла „Под светлините на Манхатън“. Либретото е за живота на един от успешните българи в САЩ. Отзиви за мюзикъла се появяват във вестниците „Нюздей“ и „Ню Йорк Таймс“. Член е на Американски съюз на композитори, автори и публицисти (ASCAP) и на комисията „Грами“ (NARAS – National Academy of Recording Arts and Sciences)

В последните години българинът води собствено радио шоу. „Поръчаха ми да направя едно еднотимно шоу за едно радио и изведнъж 25 радиостанции по света пожелаха да държат това радиошоу. За да дойда в България, оставих в аванс предаване, но по принцип с един линк мога да го пушна от различни точки. От различни етноси и държави са музикантите и певците, с които работя. А това ми е много по-интересно, живеея с пулса на глобалния свят“, сподели Ковачев пред „Уикенд“ по време на престоя си в България.

на основната си професия и на работата с цифри.

Минава доста време, но Ковачев носи търпението и борбеността да дочака повторно да открие себе си в музиката. „От плуването, което тренирах в юношеските години, е закалката ми да си поставям цели и да ги отстоявам, да издържам в състезателна среда. Не препоръчвам Щатите на

От юношеството, когато печели турнири, а снимката му е на първа страница във в. „Спорт“, Димитър Ковачев обожаваше плуването

хора, при които последното липсва. Иначе там има възможности, колкото искаш, но и милиони хора, с които да се състезаваш.

Една от причините да напусна България бе констатацията ми, че в забавната музика достигаш до един предел, от който няма по-високо; но това не значи, че си на световния пазар. Примерно ФСБ – група, която винаги е с поглед към бъдещето в музиката: издава албум, прави турне в трите най-големи града, защото тя не е за мънички сцени и после – накъде?, пита се реторично маестрото. Днес той живее в Орландо, щата Флорида.

Димитър Ковачев композира и записва продукция под артистичния псевдоним Dimitri K. Твори в сферата на различни стилове, без да си задава рамки и ограничения. Докосва се до класиката, фолклора, джаза. Създава множество инструментални пиеси. Издава няколко авторски албума. Повече информация за музиката на Димитър Ковачев може да бъде намерена на неговия сайт: www.DimitriK.com.

Сбогуване с автора на „Детски спомен“

Димитър Пенев работеше с Кейт Буш и трио „Българка“

Тежко и продължително боледуване отне живота на композитора Димитър Пенев преди дни. Кариерата му започва в БНР като звукорежисьор. Автор е на популярни песни и множество обработки на народни песни, както и на 6 вокални аранжизмента, включени в албумите на британската поп певица Кейт Буш.

Името на Димитър Пенев е свързано и с Представителния ансамбъл за народни песни и танци „Гоце Делчев“ в София, където дълги години работи като ръководител и диригент. Мелодикът е в основата на няколко албума на фолклорното трио „Българка“.

Димитър Пенев е роден на 1 април 1947 г. Завършва БДК, специалност „Тромбон“ в класа на проф. Г. Тодоров. Първата си песен записва през 1975 г. – „Рожен“, изп. Евгени Душанов. „С днешна дата“ в изпълнение на Орлин Горанов и Кристина Димитрова е обявена за „Мелодия на годината“ – 1988 г.

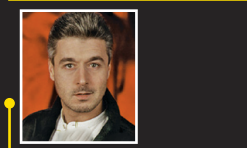

Британската поп звезда Кейт Буш с неповторимото трио „Българка“

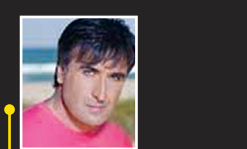
Негова е и веселяшката песен за столничия пазар за вехти стоки „Битак“, изпълнена от актьора Антон Радичев. Нека си припомним шлагерите му от естрадата.

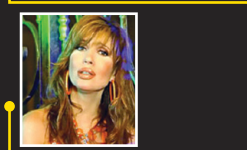
„ДЕТСКИ СПОМЕН“
изп. Кристина Димитрова и Орлин Горанов
т. Иван Тенев

„ВЪРНИ МИ ЛЮБОВТА“
изп. Георги Христов
т. Стефан Банков

„ОСЪДЕН НА ЩАСТИЕ“
изп. Веселин Маринов
т. Мариета Ангелова

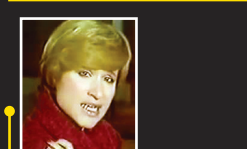
„НЯМА ПЪТИЩА НАЗАД“
изп. Елвира Георгиева
т. Тодор Анастасов

„С ДНЕСНА ДАТА“
изп. Кристина Димитрова и Орлин Горанов
т. Иван Тенев

„ВАНГА“
изп. Панайот Панайотов
т. Орлин Орлинов

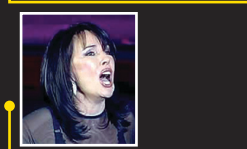
„НЕ КАЗВАЙ НИЩО“
изп. Маргарита Горанова
т. Валентин Дарев

„НАДЕЖДА“
изп. Мими Иванова и „Старт“
т. Ваньо Вълчев

„ЖЕНА СЪМ АЗ“
изп. Маргарита Хранова
т. Живко Колев

„ДО УТРЕ, ОБЕЩАЙ МИ“
изп. Кичка Бодурова
т. Димитър Ценов

рира нов фестивал А МИМИ ИВАНОВА

Екипът на песента победител: Костадин Филипов (отляво надясно) – автор на текста, Виктория Главчева – изпълнител, Милен Македонски – музика заедно с диригента Георги Милтиядов

любов“ на композитора и поета Огнян Георгиев, изпълнението е на най-малките участници в конкурса – 15- и 16-годишните Виктория Димова и Тодор Борисов от Пловдив. На трето място се класира песента „Воден прах“ (музика и аранжизмент Валери Костов, текст Пламен Бочев) в изпълнение на

Боян Михайлов, сина на Ваня Костова. Публиката даде своя вот за триото Борислава и Наталия Гайкови и Стилиан Пенков с песента „Легенда за Момината сълза“ (композитор е потомственият музикант Христо Петков, по текст на поп изпълнителката Снежина Темелкова).

ИМАТЕ ЛИ ТАЗИ ПЛОЧКА?

Писмата на Васил Левски

Единственият пряк достъп до идеите и мислите на революционера дават личните писма на Васил Левски. Те са всичко 105. Събрал ги е Димитър Страшимиров. Публикувани са през 1929 г. от народния комитет „Васил Левски“.

Упреците към държавното предприятие „Балкантон“, издавало звукови носители в условия на непазарна икономика, се обезсилват, когато става дума за албум като този. Некомерсиален, но нужен. Невъзможен от днешна гледна точка. Това е „Писмата на Васил Левски“ (ВВА 1324, 1972 г.) На плочата е записана документална композиция,

съставена по историческите източници. Персонажите са озвучени от Кирил Янев (на него е поверен гласът на Апостола на българската свобода), Петър Чернев, Борислав Бояджиев, Георги Манолов.